

**Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej**

z dnia 17 września 1921 r.

**w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w przedmiocie dokonywania rachunków pomiędzy kasami chorych b. dzielnicy pruskiej a Skarbem Państwa.**

Na mocy art. 6 d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw 64 poz. 385) i art. 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. Ust. № 44 poz. 272) postanawia się co następuje:

§ 1. Celem dokonywania rachunku pomiędzy kasami chorych a Skarbem Państwa na podstawie art. 48 ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby z dnia 19 maja 1920 r. (Dziennik Ust. Rzeczyposp.

Polskiej № 44 poz. 272) co do świadczeń udzielanych w myśl art. 30 ustęp 1 lit b i c, art. 33 ust. 1 lit. c i art. 36 ustęp 1 tejże ustawy, kasy chorych na terytorjum byłej dzielnicy pruskiej będą przedstawiać właściwym urzędowi ubezpieczeń wykazy podług wzorów wydanych przez Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 2. Wykazy winny być przedkładane za wypadki, w których świadczenia zostały już całkowicie udzielone, co pół roku: po 1 lipca i po 1 stycznia.

Pierwszy okres obejmuje czas od 1 października 1920 r. do 30 czerwca 1921 r.

Wykazy winny być zestawiane oddzielnie dla położnic a oddzielnie dla innych osób.

Wraz z wykazem winny być przedkładane dokumenty dowodowe, mianowicie: metryki, poświadczenia akuszerki co do karmienia przez położnicę i kwity. Zarząd kasy chorych winien poświadczyć, że położnice były członkami kasy w czasie, przewidzianym w art. 30 ustęp 2 wzgl. art. 31 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. oraz, że wysokość świadczeń odpowiada odnośnej grupie zarobkowej względnie, że położnice należą do rodzin członków obowiązkowo ubezpieczonych i że wszystkie warunki, przewidziane w art. 33 ustawy z 19 maja 1920 r., zostały wypełnione.

§ 3. Urzędy ubezpieczeń zbadają przedłożone im wykazy. Jeżeli wykazane świadczenia odpowiadają przepisom ustawy z dnia 19 maja 1920 r. i statutu odnośnej kasy, urząd ubezpieczeń stwierdzi to poświadczeniem na wykazie i wyasygnuje kwotę, którą należy wypłacić kasie chorych przez właściwą kasę skarbową.

Wykaz świadczeń z asygnacją urząd ubezpieczeń przesyła kasie skarbowej celem wypłacenia wyasygnowanej kwoty.

Dokumenty dowodowe przechowują urzędy ubezpieczeń, kasy chorych zaś winny przechowywać numerowane bruljony wykazów w osobnej teczce.

§ 4. Jeśli urząd ubezpieczeń uważa za nieuzasadnione uprawnienia do świadczeń lub wysokość tychże, skreśla podaną w wątpliwość pozycję i poprawia odpowiednio kwotę łączną. O słuszności zakwestjonowania rozstrzyga ostatecznie na wniosek kasy chorych właściwy wyższy urząd ubezpieczeń. Po rozstrzygnięciu wyższego urzędu ubezpieczeń kasa chorych umieszcza zakwestjonowany wydatek w następnym wykazie, jeśli wyższy urząd ubezpieczeń uznał uprawnienie do poboru lub wysokości świadczeń.

§ 5. Kasy skarbowe winny wypłacać kasom chorych kwoty, wyasygnowane przez urzędy ubezpieczeń, i donosić najpóźniej do 1 marca każdego roku Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej o wysokości wypłat, skutecznionych na mocy niniejszego rozporządzenia za rok ubiegły.

§ 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:  
w z. *Wachowiak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:  
*L. Darowski*